

William F.Wu - Hongův bluf

Nikdo nikdy neviděl Honga bez velkého řetězu kolem krku. Nikdo ho nedonutil jít někam, kam se mu nechtělo, nikdo ho neporazil v kartách. Stalo se, že občas někde ztratil ruku, nebo dokonce nohu, ale nikdy oko nebo nový kloub. Byl solidně stavěný, pevně sdrátovaný, byl oslnivě nerezový. Jednu paži měl z molybdenové oceli, získané po jedné partičce pokeru se Salt Morassem (trojka proti Hongově velké devítce). Grudge Smith povídal, že výroba druhé stála Honga 112 000 \$ a Hong platil hotově na dřevo. To bylo den po tom, kdy se Hong utkal v jedné uličce dole ve městě s Rudouchým Rickem a přinutil ho vysolit všechny prachy z jeho poslední udělané banky. Hong měl jedno oko stříbrné a jedno šedivé a obě dohromady vás dokázaly propálit jak hořáky. Jelikož jsem Hongův bratránek, známe se dlouhá léta, ale Hong mě odjakživa ignoroval.

Naposledy jsem ho potkal v saloonu Stříbrný tranzistor. Prošel lítacími dvířky a zatímco sondoval osazenstvo, já jsem sondoval jeho.

Jeho oči, úkosem se rozhlížející kolem dokola, zářily ve tváři barvy kansasského obilí. Jeho reputaci hazardního hráče a přesného střelce podtrhával úzký knírek, vlastní všem lumpům. Ale každý mohl přísahat, že Hong podváděl pouze profesionály. Pružným krokem došel k jednomu z karetních stolků a při pohledu na jeho chůzi jsem si připomněl, jak své dokonalé kolenní klouby čistě odstřelil Collapsible-Foleymu od těla při jedné dávné přestřelce. Alespoň se to tak říká. Zastřelením arizonského soudce získal Hong pas typu Avocado, otáčivý do sto čtyřiceti stupňů. Ale jeho největší pýchou a radostí byly jeho černé boty. Byly čisté a lesklé jako obsidián; Sally Blesk, majitelka baru tvrdí, že jsou obsidiánové. A vlastně to ani nebyly jeho boty, ale přímo jeho nohy, i když to nikdo nevěděl jistě. Hackles, můj šéf, říká, že Hong obehral nikoho jiného než Sweetwatera Curta, aby ty boty získal, a to měl Curt dámy a devítky. Neuvěřitelné.

Od jednoho stolu se ozvaly výkřiky a potom padl výstřel. Když se povyk uklidnil, Hong si přisedl, aby nahradil mrtvého hráče.

Zamířil jsem k nedalekému stolu, kde seděla Sally Blesk, ale ona se hned zvedla a znechuceně odešla. Neměla mne v lásce, protože věděla, že mě Hong ignoruje. Ale místo, kde seděla, za to stálo, protože to byla právě ta židle, odkud měla nejlepší výhled na hráče naše místní legenda, Cicero Yang, dokud nemusel vyměnit lokál.

Čistíval jsem mu boty, když tady hrával, a z toho nezvyklého úhlu jsem ; si všiml, že po sále rozmístil Čtyři zrcadla, aby viděl do každé ruky u stolu. No a pak jsem Ciceroovo místo zdědil já. Chlapi mě tolerovali, protože jsem byl osobní čistič bot Cicero Yanga. Nikdo jiný tu nesesádal. Nechtěli riskovat, že je Cicero najde ve své židli, kdyby se náhodou vrátil. Takže když se Hong usadil ke kartám, měl jsem parádní výhled.

Hong se posadil mezi Izotopa Johna a Freda Bezpřezdívkou. Čtvrtým hráčem byl Tommy Clanger. Izotop John rozdával. Ten nepotřeboval osobního čističe bot. Měl na nohách obuté caterpillarové pneumatiky. Nenáviděl jsem ho. Nikdy jsem mu nezapomněl, jak mě obehral v sázce o dva zbrusu nové měchy; na vodu. Tehdy jsem je šel prodat Grudge Smithovi, ale Izotop John mi nabídl svůj purpurový klobouk se širokou střešou. Vsadil se se mnou, že jeho klobouk udrží i kovadlinu, když mu ji položím na hlavu. No, jako obvykle mě doběhl. Ukázalo se, že má pod kloboukem hydraulický zvedák. Jenom se zašklebil a řekl mi: "Jsi hloupej zelenáč, Louie Hongu. Ty nejseš jako HONG." A vzal si moje měchy.

Ted' izotop John kývl na Honga a rozdával. "Slyšel jsem o tvém řetězu pro štěstí, Hongu. Říká se, že jsi se nikdy neminul, ani neprohrál v kartách od chvíle, kdy ti železniční otrokáři ten řetěz dali kolem krku."

Rozdával s pomocí speciálního prstu s kolečkem na konci, zásilka přímo ze St. Louis.

"Říká se to," přisvědčil Hong a pohlédl na své karty. Pár čtyřek. Hong si uvolnil pouzdro s revolverem.

"Deset dolarů," řekl Fred Bezpřezdívka. Zrcadlo za ním ukazovalo velice slušné karty.

"Hm?" řekl jen Izotop John. Sally Blesk se mu dívala přes rameno a zakrývala mi tak druhé zrcadlo, takže jsem neviděl Johnovi do karet. Počítám, že také věděla o zrcadlovém systému, protože to jednu dobu táhla s Cicero Yangem.

"A deset k tomu," řekl Hong. Zívł a znuděně se zadíval na Sally. Všichni v saloonu mlčeli v napjatém očekávání.

"Jednu kartu," řekl Fred.

Sally Blesk si začala rozepínat nahoře blůzu a já jsem si právě v tom okamžiku všiml, že Fred podává pod stolem Johnovi kartu. Tommy Clanger najednou vyskočil a zaječel: "Viděl jsem tě!" Sáhł po zbrani, ale John se naklonil na stranu, vytáhł svůj kanón a Tommyho odstřelil jako dotěrného komára. Tommyho revolver ještě stačil vystřelit a střela zasáhla Johna do krku.

"Obvinil mě z podvádění," řekl Izotop John. Z rány na krku mu trčelo několik drátů. Vzpomněł jsem si, že Hackles jednou povídal, jak Izotop unikl ve Wichitě o vlas lynčování a od té doby si krk vyztužil dráty jako prevenci před oběšením.

"Johne," poznamenal Fred, "To už je dneska druhý. Hrát s tebou začíná být pěkně hlučná záležitost."

Johnovi se zablýsklo v očích. "Mně žádnou kartu."

Fred pokrčil rameny a přihodil. "Deset."

Izotop John a Hong také přihodili. Hong prohrál oproti páru osmiček.

"Tak to bychom měli!" Izotop John se křenil a přitáhl si svou výhru k sobě. "Že by se ti řetěz opotřeboval, Hongu? Štěstí tě opouští?"

"Mě štěstí nikdy neopouští," řekl Hong. "Rozdávej."

Sally Blesk odešla stranou a když jsem se podíval na karty, které John měl, nevěřil jsem vlastním očím. Měl spodky a desítky a evidentně pomýšleł na postupku. Fred měl velkou devítku a vynesł. Ale když jsem se podíval do karet Hongovi, mysleł jsem, že zakřičím radostí. Měl čtyři dámy. Musel mít z pekla štěstí; díval jsem se na něj dobře, ale ani jednou neuděleł žádný podezřelý pohyb. Možná to ale znamenalo, že Izotop přeci jen podvádí a dal takové karty Hongovi záměrně.

"Slyšel jsem, že stejně jako v kartách máš štěstí i s pistolí," zahučel Izotop John.

Hong zvedł jedno obočí a jeho šedivé oko se zablýsklo. "Když vyhraju, možná bude ten řetěz tvůj, jestli mě dostaneš." .

Už jsem to začal chápat. I kdyby Hong vynesł "nemožné" čtyři dámy, John by ho stejně vyzval na souboj pro podvádění. Asi opravdu toužil mít ten Hongův řetěz.

"O.K.," řekl Hong. "Chci dvě karty."

Izotop John i já jsme jen zírali, když Hong odhodil pětku a - dámu. Johnovo překvapení bylo důkazem, že dal Hongovi čtyři dámy úmyslně. Co když se spletl a nerozdal Hongovi čtyři dámy? Bylo by od něj netaktické jednu odhazovat, kdyby měl v rukou další tři.

Hong si nakrucoval knírek a dál upíral zrak na Izotopa Johna. Věděł, že se něco děje, ale nevěděł co. Proto asi uděleł ten nejméně pravděpodobný tah. Nebál se přestřelek.

Údiv v Johnových očích řekl Hongovi vše, co potřeboval vědět.

"Ty všiváku," řekl Hong a pousmál se.

Izotop John sáhł po své zbrani. Hongovy paže s revolvery vylétly vzhůru v okamžiku, kdy Johnovy zbraně ještě mířily k zemi. Hong náhle plivł a zasáhł dráty, trčící Johnovi z rány na

krku. Vylétly jiskry, zakouřilo se a Johnův revolver spustil. Špička Hongovy obsidiánové nohy se rozlétla na kousky.

"Hej," zvolal Hong znechuceně, když si prohlédl nadělanou škodu.

"Vždyť ty jsi určitě také bluffoval," řekl John. "Je to přece tvoje specialita, ne?"

"Blufoval jsem," přisvědčil Hong. "Ale tím revolverem." Vyklopil bubínek. "Vidíš? Nemám tam náboje. Už čtyři a půl roku jsem si nenabil zbraň."

Izotop John zalapal po dechu, vzteky bez sebe. "Čekám venku! Můžeš si zbraň nabít, nebo nemusíš. Jak chceš. Já ji nabitou mít budu!" Otočil se a chtěl odejít, ale zarazil ho Hongův hlas.

"Ty na mě tu bouchačku nevytáhneš. Když se na tebe podívám, rozklepeš se strachem. A neodvážíš se vystřelit na neozbrojeného." Hong si dál potahoval za knírek a Izotop John se s nadávkami procpal davem ven.

V tu chvíli jsem vyskočil a jako namydlený blesk jsem uháněl ke stáji. O chvíli později už proti sobě Izotop John a Hong stáli tváří v tvář uprostřed prašné ulice. Izotop John nervózně přešlapoval z nohy na nohu. Já jsem už stál v okně saloonu. Sally Blesk si přinesla slow-motion kameru a celou událost natáčela, abychom si to mohli později promítnout.

Hongovy černé vlasy se třepotaly ve slabém větru a slunce se hrozivě odráželo v jeho stříbrném oku. Úzký knírek pod nosem se mu chvěl a bleskurychlé paže visely napjatě nad pouzdrů s revolvery. Proti němu stál Izotop John a jeho karetní oči hledaly v Hongově slabém úsměvu a pohupujících se bocích náznak, zda má Hong opravdu nabito nebo ne.

Mezitím jsem se s hekáním vlekl do schodů saloonu a mířil jsem co možná nejrychleji na balkón ve čtvrtém patře. Ale ta věc, kterou jsem nesl, byla zatraceně těžká.

Kamera si přiblížila Johnovu tvář. Měl napjatý výraz a v očích se střídalo odhodlání s váhavostí podle toho, jak vítězila chuť Honga odprásknout s obavou před zesměšněním, kdyby zastřelil neozbrojeného soupeře. Náhle se mu mezi rty zaleskl úsměv a jeho ruka sáhla po zbrani.

Hongovy kolenní klouby snesly tělo o kousek níž a jeho ruce vystřelily k pouzdrům u pasu. Svíral dvě pažby těžkých revolverů a jeho šedé oko mělo zlověstný prisvit. Ale Izotop John měl už namířeno. Přimhouřil oči a v jeho obvodech se začal formovat příkaz určený pažím a prstu na spoušti. Na jednu milisekundu zaváhal. V té chvíli jsem dorazil na balkón a vyklonil jsem se nad Johnem. Jakmile úderníky Hongových revolverů cvakly do prázdných komor, pustil jsem kovadlinu z výšky čtvrtého patra Johnovi na hlavu. Tentokrát mu asi jeho hydraulika v klobouku nepomohla, protože se po celé ulici rozlétly nýty a šrouby z těla bývalého Izotopa Johna.

Co se mne týče, nikdy jsem nenosil kolem krku řetěz, nikdy jsem nestál nikomu tváří v tvář před soubojem v prachu ulice, nikdy jsem ani nehrál karty. Ale přesto toho odpoledne můj bratránek pozvedl zrak s jedním okem stříbrným a jedním šedým a pohlédl na mne, jak jsem tam stál nahoře na balkónu. Hleděl jako vždy úkosem a levačkou si popotahoval za svůj knírek pod nosem. Dlouho mne upřeně pozoroval a mně ze rtů zmizel ten můj věčný přihlouplý úsměv. Pak na mě mrknul, trochu se uchechtl, pokynul mi a líným krokem se vrátil zpátky do saloonu.

přeložil Ivan Adamovič